

Nr 113.

Av herr **Björck m. fl.**, om utredning rörande missförhållanden inom det offentliga nöjeslivet m. m.*

Vid föregående års riksdag väcktes motioner, i vilka framfördes bekymmer över den utveckling det offentliga nöjeslivet tagit och den inverkan därifrån, som ungdomens utveckling måste röna. I motionen hemställdes om skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om en allsidig utredning av frågan, varvid vissa angivna önskemål särskilt borde undersökas. Resultatet av dessa motioner blev, att första kammaren biföll utredningskravet, medan andra kammaren avlog det samma. Frågan hade därmed för det året förfallit.

Anledningen till att motionerna på många håll väckte motstånd torde knappast ha varit bristande intresse för ungdomen och än mindre någon tillfredsställelse med de nuvarande förhållandena på det offentliga nöjeslivets område. Tvärtom gavs från så gott som alla håll uttryck för allvarliga bekymmer över det nuvarande läget. Men man förmenade, dels att staten kunde så litet uträdda för en förbättring, dels att vad som skulle göras icke endast borde vara av negativ art — förbud mot den ena eller andra formen av nöjesliv — utan fastmera ett understödjande av de positiva krafter inom de stora folkrörelserna och särskilt inom ungdomsorganisationerna, vilka sträva efter att skapa ett förädlat nöjesliv.

Vi giva vår obetingade anslutning till sistnämnda synpunkter. Vi vilja också med kraft understryka, att vår tids ungdom helt säkert är sund och livsduglig. Just därför att vi tro på vår ungdom och väl unna den all den glädje den har rätt att eftersträva, vilja vi hjälpa den att undgå de osunda lockelser, som ett förgiftat nöjesliv och en profithungrig nöjesindustri ställa i dess väg.

Det torde icke vara erforderligt att närmare utveckla, vilka missförhållanden som för närvarande råda på nöjeslivets område. Kungl. Maj:t har nyligen från domkapitlet i Växjö erhållit en utförligt motiverad framställning därom. Domkapitlet har hemställt om en skyndsam utredning av den nutida nöjesindustriens omfattning samt av dess ekonomiska, kulturella och etiska följder för folkets liv, särskilt med hänsyn till landsbygdens förhållanden. I domkapitlets motivering uttalas bland annat, att en statsmakt, som skrivit folkets verkliga välfärd på sitt program, icke kan ignorera den fråga som här berörs. Dess möjligheter att åstadkomma en förbättring ha ännu icke prövats. Erfarenheten visar, säger domkapitlet, att ett aktivt intresse och en klok övervakning från ordningsmaktens sida ingalunda varit utan resultat. Men framförallt kunna enbart restriktiva åtgärder här icke vara tillfyllest. Det kräves från det allmännas sida en positiv kulturpolitik, där frågan om den uppväxande ungdomens fortsatta fostran måste intaga en central plats och där icke heller nöjeslivets problem kunna förbigås.

Då vi utgå från uppfattningen, att frågan om det offentliga nöjeslivets oarter och särskilt om ungdomens behov av skydd däremot av alla måste erkännas vara av vital betydelse för vårt folks framtid, våga vi räkna på allmän anslutning

till kravet på en allsidig utredning, genom vilken bör grundligt undersökas, vilka missförhållanden som nu förefinnas på detta område, samt allvarligt övervägas, vilka botemedel däremot som kunna tillrådas. Med särskild styrka vilja vi i sistnämnda avseende framhålla, att vi räkna det som den viktigaste uppgiften att eftersträva positiva åtgärder till nöjeslivets höjande.

Med åberopande av vad vi sålunda anfört hemställa vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om en allsidig utredning rörande de missförhållanden, som nu förefinnas inom det offentliga nöjeslivet, och om botemedlen däremot samt att Kungl. Maj:t ville för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 21 januari 1939.

Elof B. Andersson.

K. W. Bodin.

Helge Bäcklund.

G. A. Björkman.

Fredrik Ström.

Israel Lagerfelt.

John Björck.

P. J. Näslund.

John Gustavson.

Sam. Larsson.